

ת"פ 51546/12/21 - מדינת ישראל נגד محمد ח'ציב

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 21-12-51546 מדינת ישראל נ' ח'ציב ואח'
בפני כבוד השופט, סגן נשיאת ארצנו נוריאל

בעניין:	מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עוזף בן יהונתן
	נגד
הנאשמים	1. עבד אלה ח'ציב - הסתויים 2. محمد ח'ציב - בעניינו בלבד ע"י ב"כ עוזד סנאה חייט

הכרעת דין

בעניין הנאשם 2 בלבד

רקע

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מיחס לו עבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא בחוק, גניבת רכב והפרעה לשוטר במלוי תפקידו.

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 20.12.21, החנה המטלון את רכבו מסווג מאודה 6 בעל לוחית זיהוי שמספרה 11-598-63 (להלן: "הרכב") ברחוב בן גוריון 15 בעיר אור יהודה. בשעה 03:00 הגיעו למקום שני הנאים שפרטיהם מפורטים בכתב האישום, עבד אלה ח'ציב, הנאשם 1 (להלן: "עבד אלה"), הנאשם 2 (להלן בהכרעת דין: "ה הנאשם") ושניים נוספים שזיהו אותם אינה יודעה למאשימה. מי מהמעורבים הנוספים פרץ את הרכב, שבר את החלון האחורי השמאלי של הרכב, והניעו.

3. באותו נסיבות, עבד אלה התישב במושב הנהג וה הנאשם נכנס למושב הקדמי הימני והשניים החלו בנסעה לכיוון מחסום חזקה שומרון, במטרה להוביל את הרכב לשטחי הרשות הפלסטינית. במהלך נסיעתם הגיעו הנאים למחסום משטרתי שהוצב על כביש 505 בסמוך למחלף ברקן, אשר כלל דוקרים מהבהבים ומשולשי זהירות. באותו הנסיבות, עבד אלה המשיך לנוהג במהירות, פרץ מחסום משטרתי תוך שהוא מתעלם מקריזות השוטרים, סיקן את משתמשי הדרכן ופגע בנינית משטרתית.

4. במעשהם המתוארם לעיל, שבו הנאשם בתחומי מדינת ישראל כאשר אין בידיהם אישור כניסה או שהוא, גנבו רכב בצוותא והפריעו לשוטרים בעת ביצוע תפקידם.

עמוד 1

- .5. עבדאללה נטל אחירות מידית, הודה בעובדות כתוב אישום מתוון ודינו גזר.
- .6. הנאשם הודה בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, אך כפר בעבירות גניבת רכב והכשלת שוטר.

יראת מחלוקת

- .7. אין מחלוקת כי במועד הרלוונטי, נגנב הרכב מאוזה מאור-יהודיה וכי עבדאללה נהג ברכב כלידו ישב הנאשם אשר החזיק במכשיר טלפון נייד והשתמש בתוכנת "ויז".
- .8. באת כוח הנאשם טענה כי הנאשם לא ידע, בשום שלב, שמדובר ברכב גנוב.
- .9. עוד נטען כי אמרותיו של הנאשם אין קבילות באשר נחקר הנאשם שלא במשפט ומסר את שמסר בהודעותיו, בין היתר, על רקע חשש לפגיעה בו לאחר שהבחן בחוקרים מפעילים לחץ על עבדאללה.

פרשת התביעה

- .10. העיד חוקר שחקר את הנאשם, רון צוף (להלן: "החוקר"). הוגשו הודעות הנאשם (ת/36 ו- ת/37). בנוספף, הוגשו סרטוני וידאו (ת/40). התברר כי החקירה הוקלטה והתנהלה בשפה הערבית.
- .11. בחקירהו הנגדית, הوطח בו כי עבדאללה יצא מחדר החקירה כשהוא מדמם והעד הדגיש כי אינו זכור אירוע נטען זה.
- .12. אשר למעורבים אחרים, נשאל החוקר מדוע לא אותרו אנשים נוספים אשר מופיעים בסרטון ומסר כי היה זה הנאשם שמסר שמות פרטיים בלבד ומשתתקש ליתן מידע נוסף לאעשה כן (ר' עמ' 14 ש' 29-30, פרוטוקול הדיון מיום 14.4.22).
- .13. העידה שיר חייקיס (להלן: "החוקרת") אשר חקרה את עבדאללה. לדבריה, חקירתו התנהלה בשפה הערבית ותורגמה באמצעות מתרגמנית. הودעת החשוד וティיעוד החקירה הוגשו וסומנו (ת/42-ת/43). לא הוטחו בעדתה טענות לחקירה אלימה, או צו הסיטה מסדרי הדין המקובלים.
- .14. באת כוח הנאשם ביקשה להוכיח קיומם של מחדלי חקירה ובפרט הימנעויות מחקירת מעורבים נוספים. בעניין זה, השיבה העידה כי יש לפנות לאחרי החקירה מאחר ולא היא ניהלה את החקירה. האחראי על החקירה לא זמן על ידי ההגנה למתן עדות.
- .15. יתר הראיות לרבות הודעתו של עבדאללה (אשר לא זמן להעיד) הוגשו בהסכמה, על כל המשתמע מכך.
- .16. עיין בຄלסר הראיות המoscמם מלמד כי:
  - א. ממציך שנערך ביום 21.12.21 (ת/1) עולה כי החוקרים איתרו בזירת האירוע 2 מצלמות ובן שני סרטונים המתעדים את האירוע (דיסק מסומן-ת/38).

ב. עבדאללה מסר בהודעתו במשטרה (**ת/2**), כי פנה לנאים, שהינו חברו, הציע לו להצטרף לעובדה בישראל, או אז נסעו למקום האירופי. לדבריו, חיכה במקום הרכב מסוג "קרול" עם 7 מקומות בצד
לבן". הנאים נכנסו לרכב ביחד עם אחרים, התישבו במושב האחורי, נסעו לאור יהודה ועצרו ליד
חניה ובה רכב מאזדה. האחרים הניעו את רכב המאזדה, כתבו בויז את המקום אליו הרכב צריך
להגיע, עבדאללה והנאים נכנסו לרכב המאזדה ונסעו מהמקום. עבדאללה ציין כי לא היו מפותחות
ברכב והדגיש:

"ש. מתי ידעת שאתה מעביר רכב גנוב?"

ת. אבו מוחמד אמר לי להיזהר מהמשטרה, והבנתי ברגע שראיתי משטרה שהרכב גנוב.

ש. לאן הייתה צריכה להעביר את הרכב?

ת. לא ידוע מה שם הcpf אבו מוחמד שם לי את הכתובת בויז.

אני מציג לך מכשיר פלאפון תפוס המסומן יר 2, של מי המכשיר זהה?
ת. שלי.

ש. המכשיר הזה ללא סוללה, עם איזה מכשיר השתמש בלילה בganiba שלכם?

ת. של מוחמד עבד אלסלאם (הנאשם, א.נ.).

ש. אני מציג לך מכשיר פלאפון תפוס המסומן יר 3 של מי המכשיר?
ת. של מוחמד עבד אלסלאם.

ש. במכשיר של מוחמד יש את הויז?

ת. כן.

ש. למה לא שמו אצל בנייד את הכתובת בויז?

ת. כי אין סוללה" (**ת/2**, עמ' 3 ש' 27-21, עמ' 4 ש' 34-28).

למעלה מן הנחוץ, אצין כי שם המלא של הנאים הוא **"מוחמד עבד אל אלסלאם עבד אלג'ואד חביב"**
(ר' תמלול הودעת הנאים, עמ' 1, ש' 22).

ג. כפי העולה מ-**ת/6**, הוגשו תמונות מעבר חוצה שומרון, מחסום 110, בהן נראה עבדאללה
והנאשם ברכב מאזדה מר. 11-598-63.

ד. מדובר ב**ת/21** עולה כי הרכב המאזדה נפרץ באמצעות ניפוץ שמת חלון שמאל אחורי וכי חלק
משיטת התנועת הרכב הייתה באמצעות הוצאה מסר הסטרט מבית הנתיכים. הוגשנו תמונות המתעדות

את נזקי הרכב.

ה. מדו"ח פועליה **ת/24**, עולה כי בעקבות דיון שהתקבל על הרכב מסוג מזדה 6 צבע לבן, מר 11359811 השיר לתושב אוור יהודה, בוצעה חסימה משטרתית על כביש 505 וזאת על מנת לעצור את הרכב ויושביו. בוצע מרדף ועובד אלה והנאים זוהו ונעצרו.

ו. בעת מעצרו של הנאים נתפס ברכשו 2 טלפונים, כפפות וגז פלפל. הנאים אישר כי נטל את גז הפלפל מהמזהה.

ז. הודיעו הנאים במשטרה, הגיעו וסומנו **ת/36-ת/37**, הנאים מסר כי הוא לא זה שנרג ברכב ולא פרץ לרכב. וכדבריו:

"ש. אתה לא זה שפרץ אותה?"

ת. לא.

ש. אז מי?

ת. אנשים מסילוואד.

ש. מי אלה?

ת. אחד שמו יוסף ואחד מועאץ". (ר' ת/37, עמ' 2, ש' 57-62). (57-62, ש' 2, עמ' 37).

וכי:

"ש. היי איתם מפתחות?"

ת. לא יודע איך הפעילו אותה.

ש. ראיית מפתחות בעיניים?

ת. לא. ראייתי פלסטיק.

ש. אצל מי הפלסטייק?

ת. עם מועאץ, יוסף. עם שנייהם". (עמ' 7, ש' 260-255).

אקדמי ואומר, איןני מקבל את הטענה לחוסר קבילות האמרה. טענות ב"כ הנאים בהקשר זה, אין מובססות ולא הובאה אף לא אבן של ראייה לתמיכת בהן.

פרשת הגנה

עמוד 4

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

17. הנאשם העיד להגנתו. בחקירהתו הראשית מסר כי הגיע ביחיד עם עבדאללה ושני אחרים לאור יהודה. האחרים ביקשו שהוא ועבדאללה יקחו את רכב המאזדה לשטחים. כנשאל איך התנויעו את הרכב, השיב: "מפתח, מפתח פלסטיק, מפתח שםמים אותו על הסטרטר זהה מפעיל, כי זה אותו חדש, אז מצמידים את המפתח וזה מהפעיל אותו" (ר' פרוטוקול מיום 29.6.22, עמ' 2, ש' 38-39).

18. עוד ציין הנאשם בעדותו בבית משפט כי הבחן בזכוכית שבורה אך לאחר שנתפס על ידי המשטרה, וכי ידע שהרכב גנוב רק לאחר שנעצר. זאת, בניגוד לדבריו בחקירהו במשטרה, בה הוא מסר שידע שהרכב גנוב מהרגע שהאחרים שברו את חלון הרכב וככלשונו:

"ש. הרכב הזה באור יהודה היה פתוח או נעל?"

ת. נעל.

ש. איך אתה יודע?

ת. ראייתי שהוא נעל.

ש. איך אבל אתה יודע שהיה נעל?

ת. חיכינו עם יוסף ומועד, מועד שבר את הזכוכית.

ש. איך?

ת. עם משה מברזל.

ש. של מי הדבר הזה מברזל?

ת. של מועד.

ש. איך אתה יודע?

ת. היה איתנו.

ש. איפה היה איתנו?

ת. ראייתי שהוא שבר את הרכב עם זה.

ש. איפה חלון הוא שבר?

ת. חלון קטן מאחור.

ש. איפה צד?

ת. לא זוכר.

ש. למה הוא שבר את זה?

ת. כדי שיפתח את הרכב" (ת/37, עמ' 8, ש' 38-39-319).

19. בחקירהתו הראשית של הנאשם, מסרה באט כוחו כי חקירותו במשטרת הוקלטה אך נרשם בהודעה בדברים שונים, שאינם מטעדים נכונה את אמר הנאשם בחקירהתו המקלטת (ת/37). ב"ב הנאשם צירפה לסייעיה תמליל חקירה, מתרגם לשפה העברית.

20. עיון בתמליל שצורף לסייעיה ההגנה מלמד כי הנאשם מסר, בין היתר, את הדברים הבאים: "ש. מי נהג?

ת. עבדאללה עלי.

ש. מה השם המלא שלו?

ת. עבדאללה עלי ابو שיח'א

ש. עלי זה שם אביו?

ת. כן.

ש. ושםו המלא הוא ח'ציב עבדאללה.

ת. כן, עבדאללה עלי ח'ציב

ש. בן כמה הוא?

ת. 19 או 20

ש. מאיפה הוא?

ת. עארורה

ש. מה הקשר בינויכם? קרוב משפחה?

ת. לא, חברים

ש. הוא היה הנהג?

ת. כן

ש. באיזה רכב?

ת. מזדה 6

ש. של מי?

ת. לא ידוע

ש. מאיפה המזדה הזאת?

ת. אור יהודה

ש. אתה, لماذا אתה פה?

ת. כי הייתי בתוכו

ש. מה עשיתם בתוכו?

ת. הייתה עם הבוחר

ש. איזה הבוחר?

ת. אותו עבדאללה. אבל לא אני שפרצתי לרכב.

ש. אתה לא זה שפרצת לרכב?

ת. לא.

ש. אז מי?

ת. אנשים מסילוואד

ש. מי אלה?

ת. אחד שמו יוסף והשני מועאץ

ש. איפה הם?

ת. לא ידוע

ש. הייתם ארבעה שם באור יהודה?

ת. כן" (ר' תמלול, עמ' 3-2, ש' 78-41).

הנה כי כן, הנאשם הודה בפה מלא שהוא מודיע בזמן אמרת שהרכב נפרץ ועל אף זאת נסע ברכב לכיוון המchosום.

הנאשם אף הודה שנכנס ללא היתר כדין לישראל:

"ש. יש לך יותר?

ת. לא, זו פעם ראשונה שאני נכנס לישראל" (תמלול, עמ' 4, ש' 124-123).

על אף שצין כי נכנס לישראל לעובדה במפעל ממתיקים, מסר הנאשם את הדברים הבאים:

"ש. אתה אומר שלקחו אתכם מטייבה ב- 30:1 והייתם באור יהודה ב- 40:1?

ת. לא 00:2 בלילה בערך.

ש. למה באור יהודה?

ת. לא ידוע.

ש. מה יש באור יהודה, יש לך חברים שם? משפחה גרה שם, מי יש לך באור יהודה?

ת. כלום

ש. מה עשיתם אחרי שירדתם באור יהודה?

ת. הפעילו את הרכב ונסענו בו

ש. מי הפעיל?

ת. מועاز, מועاز ויוסף שניהם

ש. אתה מה עשית?

ת. הייתה ליד עבדאללה

ש. אבל מה עשית?

ת. כלום

ש. של מי המזדה הזאת?

ת. לא ידוע" (תמלול, עמ' 4 ש' 132-127, עמ' 5 ש' 142-133).

לא זו אף זו, הנאשם שב והציג את הדברים הבאים:

"ש. היו להם מפתחות לרכב באור יהודה?

ת. לא ידוע, לא בטוח איך הפעילו אותו (תמלול, עמ' 8, ש' 275-276).

וכ:

"ת. כן, אפילו אחד מהם, יוסף נתן לי מס' טלפון סליקום שלא זכר אותו, כדי שאשים בויז".

ש. יוסף נתן לך מס' טלפון של סליקום כדי שמה תעשה אליו?

ת. כדי שאני אפתח wifi לו - waze.

ש. איך עושים את זה?

ת. מתכוון (כך במקור, א.נ) שהוא נתן לי את הクרטיס שלו כדי שאוכל להתחבר לו wifi ואוכל לדעת לאן הדרכך waze? (ר' תמלול, עמ' 15, ש' 495-499).

21. בחקירהתו הראשית לא נשאל הנאשם ולא מסר בשום שלב כי הודה בביצוע העבירות או מסר עובדות שאין נוכנות מותר חשש לפגיעה בגופו או בכבודו או לאחר שהבחן בסימני אלימות על גופו של עבדאללה.

22. בחקירהתו הנגדית, טען הנאשם כי סבר שרכב המازדה שיר לזרים אחרים מכיוון שהיה אלה הם שהתנוו את הרכב וכי הבין שהרכב גנוב רק לאחר שנעצר על ידי המשטרה. משנשאל מדוע הם שברו הם את החלון, השיב שגם יודע (ר' פרו' עמ' 9, ש' 12-15, 32-33).

23. אשר לשבר בחילון הרכב, העיד כי הוא בטוח שמדובר ויוסף שברו את החלון כי לא היה מישחו אחר חוץ מהם, אך הוא לא ראה אותם עושים זאת. משהותח בו, בחקירהתו הנגדית כי בהודעתו במשטרה (ת/37) טען שידע שמדובר ברכב גנוב וידעו זו התגבשה מיד לאחר שברו המזרבים את חילון המазדה, נמנע ממתן תשובה ושב וטען כי רק לאחר שנעצר על ידי המשטרה הבחן בשיטה השבורה.

סיכום, ממצאים ומסקנות

24. מהראות שהובאו לפני לא נותר כי ספק שהנאשם ביצע את העבירות המוחסנות לו בכתב האישום.

25. לאחר ששמעתי את העדים והתרשםתי ממהימנותם עדותם ולאחר שיעינתי בפרוטוקול הדיון ובמוצגים שהוגשו לעוני, מרביתם בהסכמה, ובפרט גרסתם המפלילה של עבדאללה והנאשם עצמו, אני קובלע כי אשמתו של הנאשם הוכחה מעבר לספק סביר ועל כן יש להרשיעו בכל העבירות המוחסנות לו בכתב האישום.

26. עדותו של הנאשם שנשמעה לפני בית המשפט לא הותירה בי רושם אמיתי ואור הסתרות שנתגלו, בין דבריו, השונים והמשתנים בין גרסתו בחקירהו במשטרה ועדויות נוספות שהוצעו בפרשת ה התביעה. עדותו של הנאשם סתרה טענות קודמות שלו ועמדה בנגדן לממצאים ברורים שהוצעו בפרשת ה התביעה, מהם

עולה כי הנאשם ידע גם ידע שהרכב נפרץ ונגנב.

27. הנאשם מסר בבית המשפט עדות כבושא ולא היה בידו ליתן הסבר הגיוני מניח את הדעת לסתירות שהתגלו בין דבריו בחקירה המשטרתית לעדותו בבית המשפט. אני מקבל את גרסת הנאשם בבית המשפט ואני מעדיף את גרסתו הראשונית של הנאשם כפי שמסר בחקירהו, לה מצאתי ראיות רבות תומכות ובפרט מתוך ראיות הتبיעה.

28. רבות נכתב בפסקה על משקלה הנמוך של עדות כבושא. כך נקבע, למשל, בע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' אילון ישראל שץ (פורסם בנבו, 15.2.16): "המנוח גרסה כבושא מתיחס גם לגרסה כבושא שהועלתה בשלב מאוחר של חקירת המשטרה. לפיכך, משקללה של גרסה זו יהיה מועט כל עוד לא ניתן הסביר סביר לככשתה, וכן יהיה לראות בככישת הגרסה חיזוק לראיות הتبיעה".

29. טענתו המרכזית של הנאשם לפיה לא היה מודיע בזמן אמת לכך שמדובר ברכב גנוב, מגמתית וכבושא ולצדיה לא הונחה תשתיית ראייתית, שיש בה כשלעצמה, כדי להסביר, ככשתה, ומשכך, אין לתת בה אמון. התרשםתי כי גרסתו של הנאשם כפי שנמסרה בבית משפט, בלתי מהימנה, כבושא, חסרת היגיון ומיימתה.

30. לעומת זאת, גרסתם של עדי הتبיעה והודעתו המפלילה של עבדאללה הייתה קוהרנטית, אחידה ומהימנה. ממצאים אובייקטיביים מלמדים כי הרכב נפרץ עבר לנסיעה למחסום, שעה שה הנאשם נמצא לצד הרכב.

חוסר מהימנות גרסת הנאשם

31. בKİעים רבים וסתירות נתגלו בגרסהו של הנאשם.

32. מדובר בסתירות מהותיות המלמדות, כמו עדים, על חוסר מהימנות גרסתו של הנאשם:

א. הנאשם הודה שהוא בזירת גניבת הרכב, במועד גניבתו בלבד עבדאללה ושניים אחרים. הוא קשור את עצמו למקום ביצוע העבירה, בזמן ביצועה ולשותפי במסכת העברינוית. אשר למטרה לשמה הגיע הנאשם לאור יהודה, מסר הנאשם בעדותו בבית המשפט כי הגיע למקום לצורר עבודה במהלך הלילה המאוחרת מבלי שמסר כתובת /או שם של מעסיק.

ב. הנאשם טען לפניי שלא ידע כי מדובר ברכב גנוב וכי בזמן אמת חשב שמדובר ברכבו של אחד המעורבים. לדבריו, הבין שהרכב גנוב רק לאחר שנעצר על ידי המשטרה. לעומת זאת בחקירהו במשטרה בת/37 הודה כי:

"ש. אתה אמרת לי שמוועד וויסף רצוי לגנוב את הרכב שבטע אתה ועבדאללה נסעתם בו. מתי ידעת שם רוצים לגנוב אותו?"

ת. מהרגע שהם שברו את חלון הרכב" (ת/37, עמ' 10, ש' 438-439).

ג. הנאשם אישר בחקירהו במשטרה שהוא מודיע לכוננות הפלילית של שני המעורבים הנוספים:

עמוד 10

הוא עמד על רצונם, בזמן אמת, לגנוב את הרכב; הוא ידע שהם "סיבוכו" אותו ואת עבדאללה ולדבריו המעורבים **"אחזק עליינו"**; הוא ראה שהמעורבים (וכלשונו, מועadc וויסף) פרצו לרכב המازדה, שבראו את החלון האחורי וככלשונו **"הפעילו"** את הרכב (ר' ת/37 עמ' 4, ש' 115 וכן ר' תמליל חקירותו של הנאשם עמ' 13 ש' 430). הנאשם תיאר כיצד שבר מועadc שבר המשמש עם ברזל על מנת לפתח את הרכב.

ד. **מחלוקת במשטרת ובפרט מתמלול החקירה שהוגש על ידי ב"כ** הנאשם עולה כי הנאשם ידע גם ידע שהמעורבים (موעadc וויסף) התקווו לגנוב את הרכב והוא ידע זאת עובר לפירצתו (ר' ת/37, עמ' 2 ש' 60-62, עמ' 3 ש' 69-68)

ה. **ה הנאשם אישר כי ישב ליד עבדאללה שנגברך והודה שאחד המעורבים הקליד בנייד את הכתובת שלהיה צריך להגיע בויז (ר' בעניין זה, ת/37, עמ' 9, ש' 353-351).** בנסיבות אלו, טענת הנאשם לפיה הבין שהרכב גנוב רק לאחר שנעצר על ידי המשטרת אינה מתקבלת על הדעת, אינה נcona ונכחית על ידי.

33. יתרה מכך, ההגנה לא הביאה אף לא עד אחד שיתמוך בטענותיה. כך למשל לא העיד עבדאללה, שותפו של הנאשם לביצוע העבירה. בדרך זו, נותרו טענות הנאשם, מרוחפות בחלל אולם בית המשפט, ולא נסתרו. כידוע: **"משקל הראייתי של הימנעות"** נבחן באמצעות המידה שבה בוחנים **"התנהגות מפלילה".** הן במישור האזרחי והן במישור הפלילי, הימנעות זו **"מחזקת"** את הראיות העומדות לחובת הנמנעה, ומחלישה את הראיות המובאות מטעמו להוכחת גרסתו. בדרך זו ניתן **למעשה משקל ראייתי לראייה שלא הובאה** (ע"א 9656/05 **נפתלי שורץ נ' רמנוף** חברה לשחר וצד לבניה בע"מ (פורסם בנוו), וכן ר' יעקב קדמי, **על הראיות, חלק שלישי, הדיון בראוי הפסיקה 1649-1650 (2003)).**

טענת ההגנה בהקשר לקביעות הודעות הנאשם

34. על אף שב"כ הנאשם טענה בפתח ההליך (בחציפה...) נגד קביעות הודעותיו של הנאשם, הסתפקה היא בשאלות בודדות אותן שאלה את גובה ההודעה על נסיבות גבייתה, לא חקרה את עדת התביעה הרלוונטית הנוספת ונמנעה מלחקר את הנאשם בסוגיה זו. בנסיבות אלו, מקובלת עלי עדת המאשימה בסיכוןיה לפיה זנחה ההגנה טענה זו ומכל מקום, אין בידי לקבללה.

מחדי חקירה, האמין?

35. בכלל, גם כאשר בית המשפט משתמש בדבר קיום של מחדי חקירה או פגמים בחקירה, עובדת קיומו של המחדלים או של הפגמים אין בה, כשלעצמה, כדי להוביל לזכותו של הנאשם בדין. על בית המשפט לבחון האם חרף קיומו של המחדלים או של הפגמים בחקירה, הוכחה אשמהו של הנאשם בעבירות שיויחסו לו במידה הוודאות הנדרשת בפלילים. עם זאת, כאשר קיימים מחדלים חמורים או מהותיים בחקירה, אפשר כי יהיה בהם כדי ליצור חשש שהוא קופחה הגנתו של הנאשם.

36. המבחן לעניין טענות למחדי חקירה הוא: **"האם המחדלים האמורים כה חמורים עד שיש לחושש כי**

קופча הגנתו של הנאשם, כיוון שנטקשה להתמודד כראוי עם חומר הראיות העומד נגדו או להוכיח את גרטתו שלו ... על פי אמת מידה זו, על בית המשפט להכריע מה המשקל שיש לתת לmachdel לא רק כשהוא עומד לעצמו, אלא גם בראיות מכלול הראיות... נפקותו של המחדל תליה בתשתייה הראייתית שהנicha המשימה ובספקות אותן מעורר הנאשם, והשלכותיו תלויות בנסיבות של כל עניין וענין" [ע"פ 5386/05 אלחווטי נ' מדינת ישראל (18.5.2006)].

37. אף אם לא עשתה היחידה החוקרת כל שלאל ידה כדי לאטר את המעורבים הנוספים שוכנעתי שאין מדובר בmachdel מהותי, שהיא בו לkipach את הגנת הנאשם.

38. בשים לב לתשתייה הראייתית הקיימת בתיק, לגראות הנאשם והימנוותו משיוף פעולה מלא עם חוקריי בסוגיה זו, אני קובע שבמקרה שלפני אין ולא קיימים machdel חקירה מהותיים ואף לא קיימ חשש, כי הגנתו של הנאשם קופча או נפגעה זכותו להליך הוגן.

39. לנוכח התשתייה הראייתית הכלול, אין בכלל טענות ההגנה בדבר machdel חקירה, כמפורט לעיל, כדי ליצור ספק סביר בדבר אשמתו של הנאשם.

הפרעה לשוטר

40. לעניין העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו: על פי חומר הראיות שהוגש בהסכמה החל הנאשם להימלט במטרה להתחמק ממעצרו. ר' בעניין זה למשל ת/24 וכן ת/25.

41. מדובר בראיות שהוגשו בהסכמה לבית המשפט. ב"כ הנאשם נמנעה מלהוכיח את העדים הרלוונטיים, על כל המשטע מכך.

אכיפה בררנית

42. נטען על ידי ב"כ הנאשם לקיומה של "אכיפה בררנית" ובפרט בהקשר למעורבותם של אחרים שלא נחקרו. אני דוחה טענה זו באשר לא עדמה ההגנה בנטל הראשוני המוטל עליה להציג אינדיקטות לאכיפה חלנית או סלקטיבית.

43. נהפוך הוא, היה זה הנאשם שנמנע במקור למסור פרטים מלאים של מי מהמעורבים ולפיכך, אין לו אלא להlain על עצמו.

סוף דבר

44. לאור כל האמור לעיל אני קובע כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר וכנדרש בבית המשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירות המוחשות לו בכתב האישום.

45. אני מרשים את הנאשם בעובדות המוחשות לו בכתב האישום וכפועל יצא בכל העבירות המוחשות לו.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשפ"ג, 19 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים